

Sygn. akt IX U 693/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. M. (Z. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 kwietnia 2017 r. nr (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony Z. M. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 693/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 kwietnia 2017r. organ rentowy, na podstawie art. 110 i art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu Z. M. (M.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250% oraz nie jest wyższy od aktualnie obliczonego. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw, ustalony z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wyniósł 243,83%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Na rozprawie 3 października 2017r. wskazał, że domaga się przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego - wyliczenia brakujących zarobków za lata od 1968 r. do 1979 r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał nadto, że za okres zatrudnienia ubezpieczonego: od 29.06.1968 r. do 31.08.1974 r., od 04.09.1974 r. do 31.10.1977 r., od 01.11.1978 r. do 31.12.1978 r., od 01.01.1979 r. do 26.04.1979 r., od 02.06.1980 r. do 22.12.1980 r., przyjął wynagrodzenie minimalne z uwagi na nieudokumentowanie wynagrodzenia.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 25 sierpnia 1996r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 01/1982r. do (...), wyniósł 309,07% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 19.02.1997r.

Ubezpieczony (...) złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art. 110 a, zaznaczając we wniosku o przeliczenie pkt 3. Wraz z wnioskiem ubezpieczony przedłożył legitymację ubezpieczeniową, z której wynika zarobek za 1974r. w wysokości 37 357 zł.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w B. kolejno na stanowiskach: od 29.06.1968r. do 30.11.1968r. – młodszego górnika pod ziemią, od 01.12.1968r. do 31.05.1969r. – stażysty pod ziemią, od 01.06.1969r. do 31.01.1974r. – cieśli górniczego pod ziemią oraz od 01.02.1974r. do 31.08.1974r. – górnika pod ziemią.

Następnie zatrudniony był w KWK (...) w J. od 04.09.1974r. do 26.04.1979r. oraz od 29.12.1980r. do 19.02.1997r. na stanowisku górnika pod ziemią.

Ubezpieczony będąc zatrudniony w KWK (...) miał stawki wynagrodzeniowe - stawki dniówkowe. Otrzymywał nadto premie uznaniowe. Obowiązywała w kopalni Karta Górnika. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym. Otrzymywał dodatek za nocną zmianę. Pracował w planowe niedziele. Od początku ubezpieczony był uprawniony do deputatu węglowy w ilości 8 ton. Ożenił się w sierpniu 1973r.

W KWK (...) ubezpieczony także pracował na zmiany. Pracował w niedziele planowe. Przed 1979r., kiedy uległ wypadkowi nie chorował. Były wypłacane narody Barbórkowe i 13-tki. Ubezpieczony pracował w ścianach i miał dniówki ścianowe.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 3 października 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:21:02-00:33:44)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1974, 1976-1978, 1981-1996, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za przepracowane 2 niedziele w miesiącu oraz dodatek szkodliwy i niebezpieczny.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat, po odtworzeniu zarobków z lat 1968-1979 jest wyższy niż 250% i wynosi 258,64%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent Z. G. k. 23-53 a.s. wraz z opinią uzupełniającą 73-89 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek

o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1968-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się ostatecznie na uzupełniającej opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego wyłącznie stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę, wynagrodzenie za niedziele, dodatek funkcyjny oraz szkodliwy i niebezpieczny. Natomiast, biegły w opinii uzupełniającej, przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, pominął: 14 pensję (na skutek zgłoszonych zastrzeżeń organu rentowego) za lata 1974-1976. Pomimo nieuwzględnienia tych składników wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia nadal jest wyższy niż 250%.

Wskazać należy, iż w ocenie Sądu pozostałe zastrzeżenia organu rentowego, w tym w zakresie uwzględnienia dodatku za pracę w nocy, za II zmianę czy za niedziele nie są zasadne, gdy powszechną wiedzą jest, iż faktycznie praca w górnictwie była pracą zmianową, jak również praca wykonywana była średnio 2 niedziele w miesiącu. Także niezasadne są zastrzeżenia w zakresie uwzględnienia dodatku niebezpiecznego i szkodliwego, gdyż ubezpieczony pracował w kopalniach metanowych, co uzasadnia dodatek niebezpieczny. Natomiast warunki pracy panujące w kopalniach, których pracował ubezpieczony pod ziemią uzasadniał dodatek szkodliwy, co szczegółowo opisał biegły w opinii, jak również szczegółowo, fachowo i przekonująco ustosunkował się do pozostałych zarzutów organu rentowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od 1 kwietnia 2017r. (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

SSR del. Renata Stańczak